

BAŁKAŃSKIE STROFY (I)

Jagoda Kljaić

Pisze krótką prozę i poezję. Publikowała na łamach wielu antologii. Wielokrotnie nagradzana. Z wieloletnim stażem dziennikarskim. Opublikowała cztery zbiory prozy i poezji. Mieszka w Glinie w Chorwacji.

Zimowy bez

Rozkoszuję się słodyczą
Skradzionego piękna
O który zahaczyłam
Spacerując po samotności.

Nikogo nie wołałam
Imiona pociemniały
Ale usłyszałam westchnienie
Czasu zwiędłego.

Przemawia nieznanymi literami
Przeczuwam zdradę podwójną
Oddana tajemniczym kaprysom
Niebezpieczną dla mnie jasnovidzącą.

Bez w środku zimy
Nienazwany jak oznaka szaleństwa
Mogę mu nadać drugie imię
Gra będzie trwała do niebiańskości.

Dlaczego więc myśleć i podejrzewać
Jeśli tylko rozkwitł
Nie chcę oczami badać
Żeby mnie miłością otoczył.

Powinno się wsiąknąć tę barwę zapachu
Wyciągnąć garść z otchłani
By łatwiej móc przelecieć
w gorzkim bandażu
Do następnego zimowego bzu.

Rapsodia na obłoku

Wciągnął mnie obłok
zrobiony ze zielonych ptaków
które opowiadają bajkę
smutnych motyli.
Popłynęłam do niego
na skrzydłach wyschłego plusku
jakbym usłyszała
rapsodię niedźwięczną

Potknęłam się o otoczek
oświetlony ruchem księżycy

zwycięzcy który za głośno
szlocha symfonię.
Oślizgnął mnie zmierzch
oświecony małą niedźwiedzicą
nadaremno mierzy dale
roztopione dotykami.

Obłok ukazał się
bez rozpuszczonych ciem
pobiegł objąć słońce
zatańczyła czarodziejka.

Oszukałam siebie spokojną
przywidzeniem jakiejś nowej drogi
która skądś nadeszła
płynnym krokiem.
Zapomniałam o wirze nie wyśnionym
co rósł przez nieskończone lata
ze schylonym dniem
przejrzałych smutków.

Kładę ciszę głęboko
podziemie oświeciło początek
toniemy razem bezkresem
wszystko to stanie się treścią życia.

Przekład z języka chorwackiego: Olga Lalić-Krowicka

Nuri Pliaku

Urodzony w 1954 roku w mieście Marinaz k. Fier (Apolonia) w środkowej Albanii. Współczesny albański literat: felietonista, krytyk literacki, eseista, badacz, dziennikarz i reporter. Na uniwersytecie w Elbasai ukończył studia literacko-języczne i historyczno-geograficzne. Przez jakiś czas pracował jako geolog. Obecnie pracuje i mieszka w mieście Fier. Dyrektor Muzeum Historycznego tego miasta.

Świat w oczach

W oczach pewien mężczyzna
w oczach pewna kobieta
która czuje że żyje.

W oczach pewna kobieta
zaczyna umierać
pewien prawdziwy mężczyzna.

Zawsze...

Zawsze gdy przysięgam przed Bogiem,
Wspinam się na szczyt pewnej góry
i powietrze przeistacza się w słowa.

Zawsze gdy kręcę pełną głową
Przestrzeń ta przeistacza się w boskość
i patrzy na mnie niczym przekleństwo.

Przekład z języka macedońskiego: Olga Lalić-Krowicka

Sabahudin Hadžialić

Urodzony w 1960 roku w Mostarze, Bośnia i Hercegowina. Ukończył studia politologiczne w Sarajewie. Redaktor naczelny czasopisma „Diogen”. Wielokrotnie nagradzany. Zawodowy artysta. Publikował w kraju i za granicą. Jego wiersze były przekładane na kilka języków. Autor wielu książek.

Mglistość duszy

Oświecam piekło otchłani
gdy zanikam w straconym
sencie ...
siebie.

Walka o ucieleśnienie duszy
mglistością mami.

Czy wytrwa ... dusza?

Albo zniknie pomiędzy skałami,
kamieniami,
poszukiwaniami.

Upadkiem przeczuwając.

Esencio

Modlitwa jest
istotą uświadomienia.
Najbardziej wtedy
gdy jest szczerą
we własnej osobie.
Ach, wtedy
już nie jest potrzebna.
Modlitwą pozostajesz sam.

Przekład: Olga Lalić-Krowicka